

Як заповнюється додаток 1 до Податкової декларації екологічного податку за звітні періоди 2019 року в частині викидів двоокису вуглецю в атмосферне повітря, якщо фактичний обсяг цих викидів протягом року не перевищує 500 тонн?

ЗІР, категорія 120.05

Відповідно до п. 242.1 ст. 242 Податкового кодексу України від 02 грудня 2010 року № 2755-VI зі змінами та доповненнями (далі – ПКУ) об'єктом та базою оподаткування екологічним податком, зокрема, є обсяги та види забруднюючих речовин, які викидаються в атмосферне повітря стаціонарними джерелами.

Разом з тим, база оподаткування екологічним податком за викиди двоокису вуглецю за результатами податкового (звітного) року зменшується на обсяг таких викидів у розмірі 500 тонн за рік (п. 242.4 ст. 242 ПКУ).

З метою встановлення суб'єктом господарювання факту перевищення, визначеного п. 240.7 ст. 240 ПКУ граничного обсягу викидів двоокису вуглецю, такому суб'єкту необхідно вжити заходів із виконання інвентаризації обсягу таких викидів у порядку встановленому законодавством.

Загальні принципи інвентаризації врегульовані Інструкцією про зміст та порядок складання звіту проведення інвентаризації викидів забруднюючих речовин на підприємстві, затвердженої наказом Міністерства охорони навколишнього природного середовища та ядерної безпеки України від 10.02.1995 № 7, зареєстрованого у Міністерстві юстиції України 15.03.1995 за № 61/597. Зокрема, Інструкцією встановлено, що інвентаризація викидів забруднюючих речовин, які не визначені за безпосередніми інструментальними вимірами, наприклад, двоокису вуглецю, виконується за матеріалами технологічного регламенту або розрахунковим методом.

Порядок виконання інвентаризації викидів забруднюючих речовин енергетичними установками, у тому числі двоокису вуглецю, у разі використання різних видів палив розрахунковим методом, визначений Галузевим Керівним Документом «ГКД 34.02.305-2002 Викиди забруднюючих речовин у атмосферне повітря від енергетичних установок. Методика визначення», затвердженим наказом Міністерства енергетики та вугільної промисловості України та Міністерства екології та природних ресурсів України від 14.06.2002 № 359 (далі – Методика).

Таким чином, відповідно до Методики розрахунково оцінено, що 500 тонн викидів двоокису вуглецю утворюються від споживання (спалювання) енергетичними установками 260 тис. куб метрів природного газу або 170 тонн дизельного пального або 260 тонн вугілля.

З огляду на викладене, якщо обчислений платником за розрахунковим методом щорічний обсяг викидів двоокису вуглецю не перевищуватиме, встановлений п. 242.4 ст. 242 ПКУ, граничний річний обсяг викидів двоокису вуглецю в обсязі 500 тонн, то податкові зобов'язання з екологічного податку за викиди двоокису вуглецю в атмосферне повітря у такого платника не виникатимуть.

При цьому такому платнику відповідно до п. 250.9 ст. 250 ПКУ рекомендується повідомити відповідний контролюючий орган за місцем розташування джерел забруднення про відсутність у нього у звітному році об'єкта оподаткування екологічним податком та

скласти заяву із додаванням розрахунку визначення ним річного обсягу викидів двоокису вуглецю за результатами споживання палива його стаціонарними джерелами забруднення.